

خط امام:

ترس و مماشات بهنگام خطر

سخنرانی "امام امت" در مراسم تنقیذ حکم ریاست جمهوری رجایی را میتوان بمشابهی با زتاب حقیقی در ماندگی و پوسیدگی رژیم قلمداد کرد. در این سخنان از اعتماد به نفس همیشگی و سخنان تحکیم آمیز و پرخاشجویانه، که عمسال رژیم آنرا "فاطمیت انقلابی امام" می نامند، خبری نبود و بجای آن گفتار ترزع آمیز و سخنان نرم و پرملاطفت جلوه گر بود.

گرچه گشودن و بستن ابواب "رحمت و غضب" بر روی دشمنان و مخالفان حکومت از عادات حسنهی "امام امت" است، لیکن مشابه چنین سخنرانی ای را در میان انبوه سخنرانیهای خمینی تنها در یک مورد دیگر میتوان سراغ گرفت، یعنی زمانیکه پس از شکست سخت نظامی رژیم در کردستان، خمینی "پیام تاریخی" آبان ماه خود را مبنی بر استقرار صلح در کردستان و ایفای حقوق خلطی کرد، در یک سخنرانی مماشات طلبانه ابلاغ کرد. البته میتوان بوضوح دریافت که عنصر اصلی در هر دو سخنرانی مورد نظر عوامفریبی مشرطی است که یا نیروهای سیاسی خوشیاور و یا توده های متوهم را هدف قرار میدهد، لیکن این واقعیت را نیز نمیتوان نادیده انگاشت که خمینی تنها زمانی خود را ملزم به گشودن "باب رحمت" میدانند که بوی یک خطر جدی شامه ای او را آزرده باشد. قبل از هر توضیح بهتر است "خط امام راز زبان امام بشنویم".

"همه و من سفارش میکنم به همه اشخاصی که در کنار رفتند و دارند کارهسای خلاف میکنند. ما علاقه داریم شما بیایید

و خدمت کنید به مملکت خودتان ما میسل داریم که همه خدمتگزار این کشور باشند، دست بدست هم بدهند و با هم بسازند این کشور را، چرا با هم جنگ و دعوا

میکنید"، دیگر اینکه شما کشتید و از بین

بردید، اینها چه کرده بودند جز یک هو جنجالی شما میکردند که چه و چه انحصار طلب انحصار طلب مساله اینطورها نبود و ما ریشه های را میداشیم"، دشمنی

برای چی چرا باید با هم دشمن باشیم با هم دوست باشیم در ساختن کشور" و...

(تا کیدها از ما و غلطهای دستوری از آیت الله خمینی است)

لزم به توضیح نیست که براحتهی میتوان از میان این جملات مشوش و بی معنی به کنه نقطه نظرات "امام امت" پی برد. او "همه اشخاصیکه در کنار رفتند" (بنی صدر و اعوان و انصارش) را مؤظ خطاب قرار میدهد و اظهار علاقه میکند که بجای

"کارهای خلافت" بیایند و به مملکت خدمت کنند، و دعوت میکنند "دست بدست هم بدهید"، و تمنا میکند با هم نجنگید، و سفارش میکند "دشمنی برای چه چرا با هم دشمن باشیم"، و توضیح میدهد "... که شما کشتید و از بین بردید اینها چه کرده بودند جز یک هو جنجالی شما میکردند که چه و چه انحصار طلب انحصار طلب مساله اینطورها نبود و ما ریشه های را میداشیم".

این سخنان واضحتر از آنند که نیاز به سه سطر و توضیح بیشتری داشته باشد. خمینی "قاتلان بیش از ۷۲ از یاران" خود را نه تنها عفو میکند بلکه دست دوستی بسوی آنها دراز می کند و اطمینان میدهد که مساله ای انحصار طلبی بعد از این در بین نخواهد بود و الخ.

بدین ترتیب "امام امت" در حالیکه سازه رژیم جمهوری اسلامی توانسته بود صفوف خود را از شیروها و عناصری که بر حسب موقعیت اجتماعی و دین و پیشش شخصی و یا از سر نیرنگ و ریا با بربریت و ولایت تقیه به تبیین و تخالف کشیده شسده بودند، تقیه کند، تصویر روشنی از فلاکت رژیم را ترسیم میکند. و این شاید به این دلیل باشد: برای آنکه رژیم جمهوری اسلامی سرنگون شسرد باید بدوا بعضران یک دولت منسجم تسلط یابند تا آنگاه بمشابهی یک موجود واقعی سراوژنا بود شدن باشد. این شرایط اما در عمر دوکانگسی هیات حاکمه فراهم نبود. البته در میان متن اصلی تصویر دست کار "امام امت" از وضعیت دولت اسلامی میتوان نقش و نکار عوامفریبانستی خاص او را نیز مشاهده کرد. شاید بتوان استدلال کرد که این دعوتی است به "اعضال" مجدد، به وحدت کلمه ای کذایی، به بازگشت به دوران تسلطی ۹۹/۸ درصد، لیکن گردش تاریخ، چون فریسدون، ضحاک پسر را به دغدغه انداخته است.

"شورای عالی مقاومت ملی" که نام دبیر انقلاب بنی صدر مجاهدین است بمنزله ای آلترنسا تیو جدی قدرت آینده رسما اعلام موجودیت کرده است. عزیمت بنی صدر و رجوی به پاریس که احتمالاً بمنظور یافتن متحدینی در سطح جهسانی و مطرح شدن در همان سطح صورت گرفته است، در گوش سردمداران جمهوری اسلامی چون شوای ناخوش ناقوس مرگ طنبن انداخته است و با وجودی که یاران تعارضات و ناسزاهای دیپلما تیک از دو طرف "شورای مقاومت ملی" و "دولت جمهوری اسلامی" یاریدن گرفته است، و در حالیکه اطلاعات های بلنبدبالای وزارت خارجه و مواظ بی سروسه در محافل و مجالس دولتی استرداد بنی صدر و محاکمه و مجازات او را میطلبند، استمداد خمینی از "شورای..." و دعوت از آنها به بیعت دوباره دلیل اصلی ترس و وا همه ژرف رژیم را در دسترس میکند.

خط امام...

اما بعید بنظر میرسد که بنی صدر - مجاهدین پیام مودت آمیز "امام امت" را بجد بگیرند. آنها از هم اکنون دولتی در تبعید تشکیل داده اند و مقامات و مناصب چنین دولتی را بین خود تقسیم کرده اند و آنطور که از گفته ها و پیامها پتان برمی آید خود را برای انقلابی از بالا - توسط کل ارتش و با بخشی از آن - آماده کرده اند و با در بدترین حالت - ادامه ی جنگ ایران و عراق و در نتیجه عدم آمادگی ارتش برای مداخله مستقیم در سیاست - خواستار گسترش جنگ فرسایشی تا استیصال نهایی رژیم اند. این واقعیت در کنار بحران عمیق کنونی و تشدید امواج ناراضی، طوفان در لانه ی مورچگان برپا کرده است. گرچه هنوز چشمانداز قدرت سیاسی آینده مدآلود است و این تصور که بنی صدر و مجاهدین در صورت بدست گرفتن قدرت از بالا قادر خواهند بود بحران عمیق اقتصادی - سیاسی را حل کنند خوشبینانه است، لیکن برآورده های اولیه ی بسیاری از نیروها نشان میدهد که کفهی سرازوی قدرت بیشتر بسوی آنها متمایل است تا رژیم؛ و این در حالی است که راه حل سیاسی برای کسب سلطه ی سیاسی در ایران بحساب آورده نشود، راه حل سوم میتواند بر حسب نیروهای تشکیل دهنده ی آن و منافع خاصی را که حاصل میکند انقلابی و یا ارتجاعی باشد. راه حل

انقلابی بحران ایران پس از استخالی مجاهدین خلق در تفکر و عمل بورژوازی و پس از اثبات این واقعیت تلخ که نیروهای چپ حتی در خانواده ی خود نمیتوانند به تفاهم نسبی متقابل برسند در شرایط کنونی مطرح نیست، لیکن انواع راه حل های بورژوازی را که الزاما از گمانال بنی صدر - مجاهدین عبور نمیکند برای حل بحران اینسران باید در نظر گرفت. سازماندهی واقعی است اجتماعی بگونه ای است که با ناچیز ماندن امکان مانور مستقل در قلمرو پراستیک از نیروهای چپ و علاوه بر نوشت محتوم هر جریان خرده بورژوازی در شرایط فقدان یک جنبش کارگری و کمزوری نیستی قدرتمند که گرایش بسوی بورژوازی و ادغام گشتن در مناسبات سرمایه داری است - مجاهدین دیکته میکنند.

اما حداقل آنچه در این آشفتگی بازاریاست برای نیروهای چپ باقی میماند حتی اگر عملا تشتت خود را نیز نتوانند از بین ببرند اما صدها هزاره در عین حفظ اصالت شوریک است. چپ حداقل در عرصه ی شوریک میتواند استقلال خود را از بورژوازی نشان دهد و با صدای رسا اعلام کند. نیروهای چپ مشروط بر آنکه نخواهند نقش دون ژوان های سیاسی را بازی کنند و مفسستوی چشمک زدنی های بورژوازی گردند، بمحض مشاهده ی امضای بنی صدر در بنای قطعنامه های "شورای مقاومت..." به این مضحکهای نمایش جدید پیسی خواهند برد و بدون هیچ تعارف و تکلفی از کنار آن خواهند گذشت و گرنه چپ نمیتواند بلک...